

Ақийда дарслари (226-дарс) Қиёматнинг кичик аломатлари

Ақийда
226-дарс

ШАЙХ МУҲАММАД СОДИҚ МУҲАММАД ЮСУФ РОҲИМАҲУЛЛОҲНИНГ
«АҚОИД ИЛМИ ВА УНГА БОҒЛИҚ МАСАЛАЛАР» ВА «СУННИЙ АҚИДАЛАР»
КИТОБЛАРИ АСОСИДА БЕРИБ БОРИЛАДИ.
МАВЗУЛАРНИНГ ТЎЛИҚ МАТНИ БИЛАН ТАНИШИШ УЧУН
КИТОБНИНГ ЎЗИГА МУРОЖААТ ЭТИШ ТАВСИЯ ЭТИЛАДИ.

19:00 / 01.05.2023 2581

Энди қиёматнинг кичик аломатлари ҳақида қисқача тўхталиб ўтамыз. Шу билан бирга, ушбу аломатлардан баъзиларини қиёматнинг катта аломатларидан санаган уламоларимиз ҳам борлигини айтиб қўймоқчимиз.

الْأَلْأَقِ كَلَامِ نَبِ سَنَأْ نَع
لُؤْسَرُ نِمُ هُتَعَمَسْ أَثِي دَحُ مُكُتْ دَحُ
الْمَلَسَوِ هَيْلَعُ هَلَلَا يَلَصِ هَلَلَا
نِإْ هُنْمُ هَعَمَسْ يَدَعَبُ دَحُ أْ مُكُتْ دَحُ
عَفْرِي نَأْ عَسَلَا طَارْشَأْ نِم
وَشَفَيَوِ، لَهَجَلَا رَهْظَيَوِ، مُلْعَلَا
بَهْدَيَوِ، رُمَخَلَا بَرْشُيَوِ، أَنْزَلَا

يُتَحُّ أَسْنُنًا لِيَقْبَتَ وَجْهًا رَجُلًا
دِحًا وَمِيْقًا أَرْمَانِي سَمَّخَلَنُوكَي

Анас ибн Молик розияллоху анхудан ривоят қилинадики, у:
«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламдан эшитган ҳадисимни
айтиб берайми? Мендан кейин у зотдан эшитган ҳеч ким уни сизга
айтиб бермайди», деб, шундай деди:

(У зот:) «Илм кўтарилиб, жаҳолатнинг ёйилиши, зинонинг ошкор
қилиниши, хамрнинг ичилиши, эркалар (камайиб) кетиб, аёллар
қолиши, ҳатто эликта аёлга бир таъминотчи эркак бўлиши қиёмат
аломатларидандир», дедилар».

Имом Бухорий ривоят қилган.

هَلَلًا لُّوسَرًّا نَأْ: عَزِيْرُهُ يَبَأُ نَع
ال: لَأَقَمَّ لَسَوِ هِيْلَعُ هَلَلًا يَلَص
لَتَتُقَت يَّتَحُّ عَأْسَلًا مُوقَت
نُوكَي، نَأَتَمِيْظَع نَأَتِيْف
أْمُهُتَوَعَد، عَمِيْظَعُ عَلَتُقَم أْمُهُنِّيْب
نُؤَلَّجَدَتْعُبِّي يَّتَحُّ وَ، عَدِحًا وَ
، نِيْثَالَتْنَمُ بِيْرَق، نُوْبَأَدَك
، هَلَلًا لُّوسَرًّا نَأْ مُعَزِيْ مُهُلَك
رُثَكَتَو، مُلْعَلًا صَبْقِي يَّتَحُّ وَ

نَامُّ زَلَا بَرَا قَتَايَ وَ، لَزَالُ زَلَا
جَرَهَلَا رُثُكَايَ وَ، نَتِ فُلَا رَهْ طَتَا وَ
مُكَايَ فَرُثُكَايَ يَّتَحَا وَ، لَتَقُلَا وَهَ وَ
بَرَّمْ هَيَّ يَّتَحَا، ضِي فَيَا فُلَا مَلَا
يَّتَحَا وَ، هَتَقَدَصُ لَبُقَايَا نَمَلَا مَلَا
هُضُرَعَايَا يذَلَا لَوُقَايَا فُهُضُرَعَايَا
يَّتَحَا وَ، يَلَبَرَا أَلَهَيَا لَعَا
يَنَايَا نُبَلَا يَا فُسَانَلَا لَوَا طَتَايَا
لُجْرَلَا رُبَقَا بُلُجْرَلَا رُمَايَا يَّتَحَا وَ
هُنَا كَمَا يَنَتِيَا لَ أَيَا: لَوُقَايَا فَا
نَمُسُمُ شَلَا عُلُ طَتَا يَّتَحَا وَ
- سَانَلَا أَاهَا رَوُتَا عَلَطَا إِذِيفَا، أَاهِبُرَعَا م
نَيَا حَكَلَا دَفَا، نَوُعَمُ جَا أُونَمَا - يَنُعَايَا
مَلَا أُهُنَا مَيَا إِسْفَنَا فَنُفَنَايَا لَا
تَبَسَا كَا وَ، لَبُقَا نَمُتَا نَمَا نُنُكَا تَا

نَمُوقَاتَلَو ، اَرْيَخ اِهِن اَمِي اِي ف
 ن اَلْجُرْل اَرْشَن دَقْو ؤَع اَسْل ا
 اَلَف ، اَمُهَنْيَب اَمُهَبْوَت
 ، هِن اِي وُطَي اَلَو هِن اَعْي اَبَاتِي
 فَرَصُن اِ دَقْو ؤَع اَسْل ا نَمُوقَاتَلَو
 اَلَف هِت اَخ قِل نَبَلْب لُجْرْل ا
 وُهَو ؤَع اَسْل ا نَمُوقَاتَلَو ، هُمَّعْ طَي
 ، هِي ف ي قَسَي اَلَف هَضْوَح طَي لِي
 غَفَر دَقْو ؤَع اَسْل ا نَمُوقَاتَلَو
 اَهُمَّعْ طَي اَلَف هِي ف ي ل ا هِت لُكُ ا

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам шундай дедилар:

«Даъволари бир (Ислом) бўлган икки катта жамоа ўртасида қирғинбарот жанг бўлмагунича; барчаси Аллоҳнинг Расулиман, деб даъво қилувчи ўттизга яқин каззоб дажжоллар чиқмагунича; илм олиб қўйилиб, зилзилалар кўпайиб, замон қисқариб, фитналар зоҳир бўлиб, қотиллик кўпаймагунча; орангизда мол-дунё кўпайиб, ошиб-тошиб кетиб, мол эгаси «Садақамни ким олар экан», деган ташвишда уни берса, берилган (одам): «Унга эҳтиёжим йўқ!» дейдиган бўлмагунча; одамлар кимўзарга иморат солмагунларича; киши бировнинг қабри ёнидан ўтиб кетаётиб, «Қани энди, унинг ўрнида бўлсам!» демагунича; қуёш мағрибидан чиқмагунича қиёмат

қоим бўлмайди. У чиққанда одамлар уни кўриб, барчаси иймон келтиришади, бу пайтда «Аввал иймон келтирмаган ёки (иймон келтирса-да) иймонида яхшиликни касб қилмаган жонга иймони наф бермайди.

Қиёмат (шу қадар тез) қоим бўладики, олдига матосини ёйиб олган икки киши савдолашишга ҳам, уни ўрашга ҳам улгурмайди.

Қиёмат (шу қадар тез) қоим бўладики, туясини соғиб қайтган одам уни ичишга улгурмайди.

Қиёмат (шу қадар тез) қоим бўладики, ҳовузини суваётган одам (молини) ундан ичиришга улгурмайди.

Қиёмат (шу қадар тез) қоим бўладики, оғзига луқмасини солган одам (молини) ундан суғоришга улгурмайди».

Имом Бухорий ривоят қилган.

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси ҳузуридаги Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2022 йил 22 июлдаги 03-07/5979-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.